Prima instanţă: Judecătoria Chişinău, sediul Centru (jud. Ciprian Valah)
Dosarul nr. 2a-575/24
(2-23017617-02-2a-07022024)

D E C I Z I E

12 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan
Grefier Tinca Zagorodnîi

examinând în ordine de apel, în şedinţă publică, cererea de apel declarată de apelanta Lidia Sîrbu, împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 21 iunie 2023, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lidia Sîrbu împotriva lui Nicolai Sîrbu, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Ciocana mun. Chișinău privind permiterea perfectării actelor naționale și internaționale, ieșirii, traiului și studiilor peste hotarele Republicii Moldova a copiilor minori de mama copiilor fără acordul tatălui copiilor, și încasarea cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Pretenţiile reclamantului:

1. La 2 februarie 2023, reclamanta Lidia Sîrbu, a înaintat în judecată prezenta acțiune împotriva lui Nicolai Sîrbu, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Ciocana mun. Chișinău privind permiterea perfectării actelor naționale și internaționale, ieșirii, traiului și studiilor peste hotarele Republicii Moldova a copiilor minori de mama copiilor fără acordul tatălui copiilor, și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că s-a căsătorit cu pârâtul la 2 iunie 2011, din care s-au născut copiii _____ și _____, care actualmente domiciliază cu reclamanta.
Punctează că, după neînțelegerile cu pârâtul, viața în comun a e*****t, nu mai găseau soluții comune în rezolvarea problemelor de familie care se datorau în mare parte comportamentului neadecvat, lipsit de respect, bună-credință, sprijin și participare la problemele familiei pe care pârâtul le manifesta, în special față de reclamantă.
Menționează că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2-17884/2019 din 12 noiembrie 2019, a fost desfăcută căsătoria dintre reclamantă și

pârât, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2-493/20 din 15 iulie 2020, a fost stabilit domiciliul copiilor minori cu reclamanta și s-a încasat de la pârât în beneficiul reclamantei pensia lunară de întreținere a copilului minor *****, în mărime de 1.200,00 lei și a copilului minor *****, în mărime de 1.000,00 lei, începând cu data înaintării acțiunii în judecată la 15 ianuarie 2020, până la majoratul copiilor.
Reclamanta invocă legislația aplicabilă speței și reține că în calitate de mamă are obligația de a oferi copiilor tot ce este mai bun, a le asigura o viață decentă, studii bune și activități extra-curriculare necesare, odihnă la mare sau la munte o dată pe an, mai ales că sunt în plină dezvoltare intelectuală și fizică.
Susține că, pârâtul în prezent este neglijent față de atribuțiile sale părintești, nu e capabil să stea cu copiii săi minori nici câteva ore și are restanțe considerabile la plata pensiei de întreținere a acestora.
Punctează că, pașapoartele românești ale copiilor săi minori au expirat la 27 aprilie 2021, iar pentru a fi prelungite este necesară deplasarea peste hotarele țării, însă pârâtul refuză să dea permisiunea pentru copiii minori să poată părăsi țara, nici permisiunea pentru a perfecta acte noi. Mai mult, pârâtul a dat de înțeles că permisiunea sa pentru copii să poată ieși din țară va putea fi acordată doar în schimbul unei remunerații financiare considerabile.
Afirmă că, în căutarea unui trai mai bun pentru ea și copii, s-a deplasat de câteva ori peste hotarele țării și consideră că are posibilitatea să le ofere un trai decent, mai ales că a inițiat o nouă relație ce urmează să fie oficializată.
Menționează că, în urma depunerii unei cereri la Ambasada ***** din Republica Moldova privind eliberarea vizei pentru reclamantă și copiii minori, a primit refuz la 18 august 2022, din motivul lipsei permisiunii tatălui copiilor minori.
Precizează că, în urma unor vizite la mai multe instituții de învățământ, la 25 octombrie 2022, directorul școlii *****, *****, a remis în adresa reclamantei un comunicat cu privire la disponibilitatea înscrierii în instituția de învățământ a copiilor minori ai reclamantei.
Remarcă că, pârâtul nu manifestă interes față de dezvoltarea copiilor și refuză să le acorde permisiunea de a pleca peste hotare fără o remunerație pe măsură, respectiv reclamanta solicită ca instanța de judecată să-i permită să efectueze toate actele necesare copiilor fără acordul fostului soț, inclusiv deplasarea lor peste hotare pentru odihnă, studii și trai permanent.
Prin urmare, solicită admiterea acțiunii; a permite perfectarea documentelor naționale (buletin de identitate, pașaport, permis de conducere) și internaționale (acte de identitate, pașapoarte românești, vize pentru ***** și alte țări) de reclamantă în interesele copiilor săi minori ***** și *****, fără acordul pârâtului (tatăl copiilor); a permite ieșirea peste hotarele Republicii Moldova (Turcia, Uniunea Europeană, România, *****, Marea Britanie) a copiilor minori ai

reclamantei însoțiți de reclamantă (mama copiilor) fără acordul pârâtului; a permite traiul și studiile peste hotarele Republicii Moldova (*****) a copiilor minori ***** și *****, însoțiți de reclamantă fără acordul pârâtului; a încasa de la pârât în beneficiul reclamantei cheltuielile de judecată privind taxa de stat și asistența juridică.

Poziția instanței de fond:

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 21 iunie 2023, s-a respins acțiunea, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 17 iulie 2023 prin intermediul poștei electronice, apelanta Lidia Sîrbu, reprezentată de avocatul Maria Canișcev, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 21 iunie 2023, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.
4. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza civilă a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, judecătorului Viorica Mihaila în mod automat-aleatoriu la 7 februarie 2024.
5. Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău din 15 februarie 2024, nu s-a dat curs cererii de apel declarate de apelanta Lidia Sîrbu. S-a acordat apelantei un termen de 10 zile din momentul recepționării prezentei încheieri, pentru prezentarea apelului motivat și a dovezii de plată a taxei de stat.
6. La 1 martie 2024, apelanta Lidia Sîrbu, a prezentat cererea de apel motivată și dovada de plată a taxei de stat, înlăturând în termen neajunsurile cererii de apel.
7. Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău din 11 martie 2024, s-a acceptat spre examinare cererea de apel depusă de apelanta Lidia Sîrbu.

Argumentele părților:

8. În motivarea apelului a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond, fiind pasibilă de a fi casată.

Suplimentar la cele menționate în cererea de chemare în judecată, pe care le susține integral și în cererea de apel, indică că, pârâtul Nicolai Sîrbu a părăsit Republica Moldova şi a emigrat *în* ***** (anexă răspunsul ASP) fără ca să-l intereseze cum vor trăi în continuare copii şi fără ca să plătească pensia de întreţinere pentru doi copii minori.

Indică că, a rămas de una singură cu doi copii minori şi fără susținere financiară din partea tatălui copiilor, şi este nevoită să asigure un trai decent copiilor să

meargă la lucru peste hotare, şi dorește ca pe viitor să se stabilească cu traiul peste hotarele Republicii Moldova, unde are de gând să-şi întemeieze şi o nouă familie. Astfel conform Legii cu privire la ieșirea şi intrarea în Republica Moldova, nr. 269- XIII din 9 noiembrie 1994, prevede că, în cazul în care minorul îşi stabilește domiciliul în străinătate, este necesar consimțământul, exprimat prin declarație, al ambilor părinți ale căror semnături se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcție. Respectiv conform cadrului legal, pentru ca minorii să-şi legalizeze ședederea în străinătate împreună cu mama lor, este necesar acordul, exprimat prin declarație al tatălui acestuia, acord pe care pârâtul absolut neîntemeiat refuză să-l exteriorizeze în condiţiile prevăzute de lege.
Notează că, cuvântul ”permitere” care este folosit în cererea de chemare în judecată, apoi prezența unor clişee lingvistice de materie în formularea pretențiilor nu împiedică accesul la justiție ori interpretarea de ”permitere” nu poate fi percepută ca refuz. Din punct de vedere doctrinal instanţa vine cu rol de autoritate de legalizare, în prezenta speţă declarantul a făcut declarații iar instanţa de judecată vine ca autoritate de supra legalizare, de a garanta dreptul de circulație, şi instanţa de judecată urmează să acționeze în interesele superioare ale copiilor minori. În conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1), (4) Cod civil, în cazul nereglementării prin lege ori prin acord al părților şi lipsei de uzanțe, raporturilor prevăzute la art. 2 li se aplică, dacă aceasta nu contravine esenței lor, norma legislației civile care reglementează raporturi similare (analogia legii). Consideră, că instanţa de judecată nu este în drept să refuze înfăptuirea justiției în cauzele civile pe motivul că norma juridică lipsește sau că este neclară. La caz, instanţa de fond respingând pretenția reclamantei cu privire la încuviințarea perfectării actelor de identitate românești, inclusiv pașaportul românesc, pe numele copiilor _____ și _____, fără acordul tatălui Nicolai Sîrbu, a reținut că, Republica Moldova nu este parte a cadrului legal al României, iar încuviințarea perfectării actelor de identitate românești, inclusiv pașaportul românesc, ține de legislația altui stat şi nu este opozabilă autorităților Republicii Moldova. La capitolul dat, consideră că instanţa nu este în drept să respingă pretențiile reclamantei doar pentru motivul că nu există o lege care să reglementeze cazul concret, sau că legea nu este clară, sau că legea este pasibilă de mai multe interpretări. În acest sens, art. 6 parag. 1 din CEDO garantează dreptul de acces la o instanţă pentru soluţionarea litigiilor civile. Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) consideră că acest drept de acces la o instanţă include nu numai dreptul de a introduce o acțiune, ci şi dreptul la o „soluție” juridică a litigiului.
Consideră eronată concluzia instanţei de fond cu privire la faptul că instanţa nu este abilitată prin lege cu împuterniciri de a soluționa chestiunea cu privire la permiterea perfectării actelor de identitate eliberate de un alt stat. În esență, având în vedere faptul că minorii sunt cetățeni a Republicii Moldova, dar ținând cont şi

de interesul superior al copilului, examinarea prezentei cauze şi stabilirea raporturilor între părinți şi copii, este de competența instanţelor de judecată naționale.
Subliniază că, după desfacerea căsătoriei dintre Lidia Sîrbu şi Nicolai Sîrbu, domiciliul copiilor minori a fost stabilit cu mama, prin hotărâre judecătorească. Prin urmare, în speţă, părinții, fiind divorțați, trebuie să creeze copiilor lor cele mai bune condiții pentru un trai decent, sănătate, dezvoltare intelectuală, inclusiv perfectarea actelor altui stat. Tatăl copiilor Nicolai Sîrbu, la 22 noiembrie 2023 a fost radiat de la evidență din Republica Moldova ca urmare a autorizării emigrării *în* *****, astfel mama copiilor Lidia Sîrbu nu poate fi privată de dreptul la libera circulație împreună cu copii minori, şi nu poate fi privată ca să-şi schimbe domiciliu peste hotarele RM din motivul că tatăl copiilor emigrând *în* ***** a lăsat doi copii minori şi refuză ca să dea acordul la perfectarea documentelor şi vizelor. În situația creată, pe tatăl copiilor nu-1 interesează soarta copiilor, dezvoltarea lor, educația, învățătura în continuare, deoarece el deja a emigrat, şi cum se vor descurca mama şi copii lăsați şi fără surse financiare şi fără permisiunea de a pleca peste hotare, pentru el interesele superioare ale copilului nu sunt considerate prioritare.
Prin urmare, solicită admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

9. Prin încheierea din 10 mai 2024 a Președintelui interimar al Curții de Apel Chișinău, Ghenadie Mîra, s-a dispus redistribuirea cauzei.
10. Potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului, cauza civilă a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, judecătorului Dorin Dulghieru în mod automat-aleatoriu la 12 iulie 2024.
11. Potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului, în temeiul încheierii Curții de Apel Centru din 30 iunie 2025, cauza civilă a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 1 septembrie 2025.
12. În şedinţa instanței de apel, apelanta Lidia Sîrbu, fiind legal citată cu scrisoare recomandată, nu s-a prezentat și nu a invocat careva motive. Concomitent, Colegiul reține că apelanta a fost legal citată pe email și prin intermediul reprezentanților săi, avocatul Maria Canișcev și avocatul Liuba Daguța, care la fel, nu s-au prezentat și nu au invocat careva motive. Concomitent, Colegiul reține că anterior, la 7 aprilie 2025 prin intermediul poștei electronice, reprezentantul apelantei, avocatul Liuba Daguța, a depus o cerere privind examinarea cererii de apel în lipsă, susținând pe deplin apelul (f.d.93-94).

Intimatul Nicolai Sîrbu, în ședința instanței de apel, fiind legal citat cu scrisoare recomandată, nu s-a prezentat și nu a invocat careva motive, trimiterea poștală fiind returnată.

Intervenientul accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Ciocana mun. Chișinău, în ședința instanței de apel, fiind legal citat pe email, nu s-a prezentat. Concomitent, Colegiul reține că anterior, la 4 aprilie 2025 prin intermediul poștei electronice, reprezentantul intervenientului accesoriu a depus o cerere privind examinarea cauzei în lipsă (f.d.79-80).
Prin urmare, a fost dispusă examinarea cererii de apel în lipsa participanților la proces care nu s-au prezentat, or, în conformitate cu prevederile art.379 alin.(2) Cod de procedură civilă, neprezentarea în ședința de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanților acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citați legal despre locul, data şi ora ședinței, nu împiedică judecarea apelului.

Aprecierea instanţei de apel:

13. Analizând şi studiind materialele cauzei, Colegiul atestă că apelul este drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins din următoarele motive.
14. În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel, apelanta respectând acest termen.
15. În conformitate cu art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.
16. Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluţionarea prezentei cauze (*a se vedea cauza Garda Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98*).
17. Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
18. Articolul 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
19. În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.
20. Din conținutul celor relatate Colegiul reține că sarcina instanţei de apel derivă reieșind din dispozițiile art. 373 alin. (1), (2), (5) din Codul de procedură

civilă, în condițiile în care instanţa de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

21. Colegiul Civil reține că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (*Hiro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 9 decembrie 1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29 mai 1997 §43*).
22. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.
23. Instanţa de apel menționează că, art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.
24. În opinia Colegiului, prima instanță a ținut cont de aceste deziderate și a adoptat o hotărâre bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.
25. Colegiul constată că, prima instanţa a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanţele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.
26. Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei rezultă că din căsătoria încheiată între Nicolai Sîrbu și Lidia Sîrbu, s-au născut copii: ***** și *****.
27. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2-17884/2019 din 12 noiembrie 2019, a fost desfăcută căsătoria dintre Nicolai Sîrbu și Lidia Sîrbu (f.d.15).
28. Iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2-493/20 din 15

iulie 2020, a fost stabilit domiciliul copiilor minori cu Lidia Sîrbu și s-a încasat de la Nicolai Sîrbu, în beneficiul Lidiei Sîrbu, pensia lunară de întreținere a copilului minor *****, în mărime de 1.200,00 lei și a copilului minor *****, în mărime de 1.000,00 lei, începând cu data înaintării acțiunii în judecată la 15 ianuarie 2020, până la majoratul copiilor.

29. Invocând faptul că a expirat termenul pașapoartelor române ale copiilor minori, iar pentru prelungirea lor este necesar de a se deplasa peste hotarele Republicii Moldova, iar Nicolai Sîrbu refuză categoric să dea permisiunea pentru ca copii minori să poată părăsi țara, inclusiv și permisiunea pentru a perfecta noile acte, la 2 februarie 2023, reclamanta Lidia Sîrbu, a înaintat în judecată prezenta acțiune împotriva lui Nicolai Sîrbu, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Ciocana mun. Chișinău, solicitând admiterea acțiunii; a permite perfectarea documentelor naționale (buletin de identitate, pașaport, permis de conducere) și internaționale (acte de identitate, pașapoarte românești, vize pentru ***** și alte țări) de reclamantă în interesele copiilor săi minori ***** și *****, fără acordul pârâtului (tatăl copiilor); a permite ieșirea peste hotarele Republicii Moldova (Turcia, Uniunea Europeană, România, *****, Marea Britanie) a copiilor minori ai reclamantei însoțiți de reclamantă (mama copiilor) fără acordul pârâtului; a permite traiul și studiile peste hotarele Republicii Moldova (*****) a copiilor minori ***** și *****, însoțiți de reclamantă fără acordul pârâtului; a încasa de la pârât în beneficiul reclamantei cheltuielile de judecată privind taxa de stat și asistența juridică.
30. Iar prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 21 iunie 2023, s-a respins acțiunea, ca fiind neîntemeiată.
31. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, apelanta Lidia Sîrbu, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 21 iunie 2023, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.
32. Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de apel şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că soluţia instanţei de fond privind respingerea acțiunii, este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.
33. Colegiul reține că, conform prevederilor art. 2 alin. (1) din Legea cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, nr.269 din 9 noiembrie 1994, temei pentru eliberarea pașaportului cetățenilor Republicii Moldova [...] este cererea lor sau a reprezentanților lor legali, depusă în modul stabilit de Guvern, iar în

corespundere cu art. 3 alin.(1), cererea privind eliberarea pașaportului sau a documentului de călătorie se depune la autoritățile competente în modul stabilit de Guvern.

34. Potrivit pct. 42 din Regulamentul privind eliberarea actelor de identitate și evidența locuitorilor Republicii Moldova (Regulament), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.125 din 18 februarie 2013, cererea pentru eliberarea pașaportului se depune însoțită de următoarele documente, după caz:

1) buletinul de identitate sau, după caz, buletinul de identitate provizoriu, aflate în termen de valabilitate – obligatoriu pentru persoanele cu vârsta de peste 16 ani şi cu domiciliul şi/sau reședința temporară în Republica Moldova.
2) pașaportul anterior, dacă există; [...]
4) documentele de stare civilă [...];
6) dovada achitării taxelor şi a tarifelor stabilite pentru eliberarea pașaportului. [...]
În cazul copilului [...] reprezentantul legal (unul dintre părinți), suplimentar la documentele prevăzute la subpunctele 1)-6) din alineatul întâi, prezintă, după caz:
a) actul de identitate personal;
c) declarația unuia dintre reprezentanții legali, depusă în scris în fața persoanei responsabile din cadrul subdiviziunii Agenției Servicii Publice, MDOC sau autentificată de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcție, din care să rezulte acordul pentru eliberarea pașaportului persoanei reprezentate – în cazul părinților aflați în căsătorie, în afara căsătoriei sau divorțați, dacă în hotărârea instanței de judecată cu privire la desfacerea căsătoriei nu este stabilit părintele căruia i-au fost încredințate întreținerea și domiciliul copilului, sau în cazul părinților a căror căsătorie a fost desfăcută de organul de stare civilă ori de notar. În cazul copilului născut în afara căsătoriei, părintele care îl reprezintă depune o declarație pe proprie răspundere în acest sens;
d) hotărârea instanței de judecată definitivă și irevocabilă cu privire la desfacerea căsătoriei sau, după caz, cu privire la întreținerea și domiciliul copilului. Prezentarea acestui document nu este obligatorie în cazul în care este acordul ambilor părinți privind eliberarea pașaportului pe numele copilului, autentificat de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcție ori declarat în scris în fața persoanei responsabile din cadrul subdiviziunii Agenției Servicii Publice sau MDOC, precum și în cazul în care unul dintre părinți a fost împuternicit de celălalt părinte pentru a efectua toate acțiunile juridice în vederea eliberării pașaportului pe numele copilului prin procură autentificată de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcție ori prin împuternicire de reprezentare în baza semnăturii electronice, consemnată în Registrul împuternicirilor de reprezentare în baza semnăturii electronice;
e) declarația în scris a părintelui căruia i-a fost încredințat copilul prin hotărârea instanței de judecată definitivă și irevocabilă cu privire la desfacerea căsătoriei sau,

după caz, cu privire la întreținerea și domiciliul copilului, depusă în fața persoanei responsabile din cadrul subdiviziunii Agenției Servicii Publice, MDOC sau autentificată de notar ori de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcție, din care să rezulte acordul acestui părinte pentru eliberarea pașaportului pe numele copilului.

35. Raportând la caz prevederile legale sus menționate, Colegiul constată că instanța de fond just a dispus respingerea acțiunii.
36. Colegiul remarcă că argumentele invocate de apelantă nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanței de fond, întrucât acestea se întemeiază pe o interpretare eronată a normelor legale aplicabile raportului juridic litigios.
37. Astfel, în ceea ce privește critica referitoare la respingerea pretenției privind permiterea perfectării documentelor naționale ale copiilor minori fără acordul tatălui, Colegiul reține că instanța de fond a constatat în mod corect lipsa unui interes legitim actual în promovarea unei asemenea pretenții.
38. Din materialele cauzei rezultă incontestabil că domiciliul copiilor minori ***** și *****, a fost stabilit prin hotărâre judecătorească definitivă cu mama acestora, Lidia Sîrbu. În asemenea circumstanțe, potrivit pct. 42 din Regulamentul privind eliberarea actelor de identitate și evidența locuitorilor Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 125 din 18 februarie 2013, părintele căruia i-a fost încredințat domiciliul copilului poate solicita eliberarea pașaportului pe numele minorului în baza actelor expres prevăzute de lege, fără a fi necesară prezentarea acordului celuilalt părinte.
39. Respectiv, Colegiul constată că dreptul invocat de reclamantă este deja recunoscut și garantat de cadrul normativ existent, nefiind necesară intervenția instanței de judecată pentru a conferi o autorizare suplimentară. Or, instanțele judecătorești sunt chemate să soluționeze litigii privind drepturi contestate ori încălcate, iar nu să emită hotărâri declarative prin care să confirme posibilitatea exercitării unor drepturi deja consacrate de lege.
40. În consecință, concluzia instanței de fond privind caracterul neîntemeiat al acestei pretenții este una legală și întemeiată.
41. Referitor la argumentele apelantei privind necesitatea unei hotărâri judecătorești care să permită perfectarea actelor de identitate românești și a altor documente eliberate de autorități străine, Colegiul reține că acestea nu pot fi primite.
42. În conformitate cu principiul suveranității statelor și al aplicării teritoriale a normelor juridice, condițiile de dobândire, eliberare, reînnoire sau anulare a actelor de identitate și de călătorie ale unui stat străin sunt reglementate exclusiv de legislația acelui stat și țin de competența autorităților sale.
43. Prin urmare, instanțele judecătorești ale Republicii Moldova nu sunt abilitate să substituie procedurile prevăzute de legislația altor state și nici să emită acte

jurisdicționale opozabile autorităților străine în materia eliberării documentelor de identitate ale acestora.

44. Contrar susținerilor apelantei, instanța de fond nu a refuzat înfăptuirea justiției și nici nu a lăsat nesoluționată pretenția dedusă judecății, ci a examinat-o și a constatat, în mod motivat, lipsa competenței funcționale a instanțelor naționale de a dispune asupra unor raporturi juridice guvernate de legislația altui stat.
45. În acest context, invocarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului este nerelevantă, deoarece dreptul de acces la o instanță nu presupune obligația instanței de a admite orice pretenție formulată și nici extinderea competențelor sale dincolo de limitele stabilite de lege.
46. De asemenea, Colegiul apreciază ca nefondate criticile apelantei privind respingerea pretenției referitoare la permiterea ieșirii copiilor minori peste hotarele Republicii Moldova fără acordul tatălui.
47. Potrivit art. 1 alin. (2) din Legea nr. 269-XIII din 9 noiembrie 1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, minorii au dreptul de a ieși și intra în Republica Moldova însoțiți de unul dintre reprezentanții lor legali.
48. Din conținutul normei rezultă fără echivoc că, în cazul deplasărilor temporare peste hotarele țării, legiuitorul nu a condiționat traversarea frontierei de existența acordului ambilor părinți atunci când minorul este însoțit de unul dintre reprezentanții săi legali.
49. În consecință, solicitarea reclamantei privind permiterea prin hotărâre judecătorească a ieșirii copiilor din țară fără acordul pârâtului apare ca fiind lipsită de obiect, deoarece legea îi conferă deja această posibilitate.
50. Or, instanța de judecată nu poate pronunța hotărâri care să dubleze sau să confirme dispoziții legale clare și aplicabile în mod direct.
51. Sub aspectul pretenției privind permiterea stabilirii domiciliului copiilor în străinătate fără acordul tatălui, Colegiul reține că soluția primei instanțe este de asemenea legală.
52. Articolul 1 alin. (4) din Legea nr. 269-XIII din 9 noiembrie 1994 prevede expres că, în cazul în care minorul își stabilește domiciliul în străinătate, este necesar consimțământul ambilor părinți, exprimat prin declarație autentificată în condițiile legii.
53. Norma legală este una imperativă și nu instituie posibilitatea substituirii consimțământului unuia dintre părinți printr-o hotărâre judecătorească.
54. Colegiul constată că apelanta nu a indicat nicio dispoziție legală care ar conferi instanței competența de a înlocui declarația autentică prevăzută de lege cu o hotărâre judecătorească și nici nu există o asemenea reglementare în legislația națională.
55. Invocarea principiului interesului superior al copilului nu poate conduce la

ignorarea sau înlăturarea unei norme legale exprese. Principiul respectiv se aplică în cadrul și cu respectarea procedurilor prevăzute de lege, iar nu prin crearea pe cale judiciară a unor mecanisme juridice inexistente.

56. Totodată, împrejurarea că pârâtul ar fi emigrat *în* ***** ori că ar avea restanțe la plata pensiei de întreținere nu constituie, prin ea însăși, un temei legal pentru înlocuirea consimțământului cerut expres de lege în cazul stabilirii domiciliului minorilor în străinătate.
57. În aceeași ordine de idei, Colegiul apreciază ca fiind neîntemeiată și critica referitoare la respingerea pretenției privind permiterea studiilor copiilor peste hotarele Republicii Moldova fără acordul tatălui.
58. După cum corect a reținut instanța de fond, legislația națională reglementează condițiile de ieșire și intrare a minorilor în Republica Moldova pentru scopuri educaționale, fără a impune existența unei hotărâri judecătorești de autorizare a studiilor în străinătate.
59. Mai mult, înscrisul prezentat de reclamantă privind disponibilitatea unei instituții de învățământ din ***** de a admite copiii la studii nu este de natură să genereze, prin el însuși, obligația instanței de a emite o autorizație generală și nelimitată privind studiile minorilor în afara țării.
60. Colegiul reține că pretențiile formulate de reclamantă au un caracter general, abstract și nedeterminat în timp, aceasta solicitând autorizarea perfectării unor categorii largi de documente, ieșirea în multiple state, precum și stabilirea traiului și studiilor peste hotare pentru o perioadă nedeterminată.
61. Or, instanța de judecată nu poate substitui printr-o hotărâre un regim juridic complex reglementat de acte normative speciale și nici nu poate acorda autorizări generale pentru situații viitoare și eventuale.
62. În ceea ce privește argumentele apelantei referitoare la necesitatea asigurării unui trai mai bun pentru copii și la intenția acesteia de a-și întemeia o nouă familie în străinătate, Colegiul nu pune la îndoială legitimitatea acestor aspirații. Cu toate acestea, asemenea circumstanțe nu pot constitui, în lipsa unui temei legal expres, fundament pentru admiterea pretențiilor formulate.
63. Astfel, instanța de apel constată că argumentele invocate în cererea de apel reprezintă, în esență, o reiterare a susținerilor expuse în fața primei instanțe, care au fost examinate și apreciate corespunzător, fără a fi prezentate elemente noi de fapt sau de drept care să justifice o soluție diferită.
64. Prin urmare, Colegiul concluzionează că instanța de fond a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei, a apreciat corespunzător probele administrate și a aplicat just normele de drept material incidente, iar motivele de apel nu infirmă legalitatea și temeinicia hotărârii atacate.
65. În așa împrejurări, Colegiul reiterează că, concluziile primei instanțe sunt întemeiate şi legale, în concordanță cu prevederile art. 239 din Codul de

procedură civilă, hotărârea urmează a fi menținută cu respingerea cererii de apel, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile articolelor 385 lit. a), 389-390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge, din lipsă de temei, apelul declarat de apelanta Lidia Sîrbu.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 21 iunie 2023.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan